

polohy. Nepočtený soubor sestává ze tří úštěpů (na jednom bylo zhotoveno vějířovité silně eolizované škrabadlo), jádra z místních rohovců typu Krumlovský les a fragmentu valounu tmavě červenohnědého radiolaritu. Za pozornost stojí především velké (89 × 63 × 80 mm), téměř půlkilové (467 g) jednopodstavové jádro s pozůstatky paralelní čepelové těžby po větší části obvodu (obr. 13). V bočním pohledu má jádro kýlovitý tvar. Část podstavu a zad jádra je tvořena naturální povrchem. Zbývající partie podstavu je upravena několika dostřednými negativy. Povrch jádra pokrývá nesouvislá, na mnoha místech prosvítající patina, a je mírně eolizovaný. Charakter popsaného jádra je v souladu s předpokládanou příslušností předchozích nálezů k aurignacému technokomplexu (cf. Oliva 1987).

Literatura

- Bartík, J., Cibulka, D., Augustinová, K. 2023:** Kubšice (okr. Znojmo). *Přehled výzkumů* 64(1), 183.
- Oliva, M. 1987:** *Aurignacien na Moravě*. Studie Muzea Kroměřížska '87. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska.
- Valoch, K. 1965:** *Altsteinzeitliche Funde aus Brno und Umgebung*. *Časopis Moravského muzea v Brně, vědy společenské* L, 21–30.

Summary

In 2023, the ongoing surface survey at the Kubšice III – ‘Na Komárkovém’ site (Znojmo District) yielded chipped industry from the early Upper Paleolithic. The small collection consists of three flakes and cores made of local Krumlovský les-type chert, as well as a fragment of a dark reddish-brown radiolarite cobble. Of particular note is a large wedge-shaped single-platform core, showing traces of parallel blade exploitation along most of its circumference (Fig. 13). The character of the described core is consistent with the presumed classification of previous finds made here to the Aurignacian technocomplex (cf. Valoch 1965; Oliva 1987).

Jaroslav Bartík, David Cibulka

Kvasice (okr. Kroměříž)

„Za Novým Dvorem“; Skřatovy, Kvasice 2.

Aurignacien. Sídliště. Povrchový sběr. Průzkum. Uložení nálezu: dočasně u nálezce.

Lokalizace: WGS-84: 49.2268844N, 17.4670211E

Na známé paleolitické stanici Kvasice 2 nalezl autor zprávy vysoké škrabadlo (obr. 14) vyrobené z neobvyklého materiálu – révaitu. Za určení suroviny děkuji A. Přichystalovi.

Révait je šperkařská odrůda silicitu (opalizovaný prachovitý jílovec až rohovec impregnovaný sloučeninami železa), která představuje velmi kvalitní surovinu pro výrobu štípaných artefaktů, avšak pro poměrně malou velikost valounů, jen málokdy přesahujících 8 cm, nacházených ve štěrkopiscích řeky Moravy v okolí Ostrožské Nové Vsi bylo jeho použití pro výrobu štípané industrie vzácné, a nálezy paleolitických nástrojů z něj vyrobených se dosud počítají v pouhých jednotkách kusů. Kromě výše uvedeného škrabadla byla autorem zprávy během deseti let pravidelných prospekci tato surovina nalezena na lokalitě ještě v podobě tří nerozbitých valounů, z nichž největší přesahoval délkou 12 cm.

Přestože tato bezmála sto let známá a hojně sbírateli navštěvovaná stanice aurignacienu, M. Oliva (1987, 2016) z ní uvádí podchycených 438 klasifikovaných nástrojů, je již dnes značně vysbíraná, podařilo se mi na ní v průběhu let nalézt ještě přes tři desítky retušovaných nástrojů s převahou škrabadel, desítky reziduí jader a větší množství polotovarů a výrobního odpadu.

Obr. 14. Kvasice. Vysoké škrabadlo z révaitu. Foto P. Šmacha.

Fig. 14. Kvasice. Endscraper made of révait. Photo by P. Šmacha.

Literatura

- Oliva, M. 1987:** *Aurignacien na Moravě*. Studie Muzea Kroměřížska '87. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska.
- Oliva, M. 2016:** *Encyklopedie paleolitu a mezolitu českých zemí*. Brno: Moravské zemské muzeum.

Summary

A large endscraper (Fig. 14) made of an unusual material – révait – was discovered at the well-known Paleolithic site of Kvasice 2 (Kroměříž District). Besides the endscraper, around 30 retouched tools were found, predominantly endscrapers, along with dozens of residual cores and a significant amount of semi-finished products and production waste.

Petr Šmacha

Linhartice (okr. Svitavy)

Bývalá cihelna; parc. č. 448.

Paleolit. Revize lokality. Orientační zjištění. Průzkum. Uložení nálezu: Městské muzeum Moravská Třebová. Inv. č. 4017, 4018, 4363–4366, 4574, 4634, 4635; evid. č. 7/49.

Lokalizace: S-JTSK: -586123.1, -1098482.4

Sledovaná lokalita se rozkládá na severním svahu údolí Třebůvky nad Linharticemi u Moravské Třebové, pravděpodobně s vazbou na vývěry minerálních vod Kyšperského zlomu (obr. 15; Svoboda a kol. 1994; Nývltová Fišáková 2003). Při těžbě spraše, která v tamních cihelnách probíhala během 1. poloviny 20. století, se v hloubce 2–3 m (podle inventárních údajů i více metrů), průběžně nacházel pleistocenní osteologický materiál (Czerny 1904; 1907) a byl soustředěn v Městském muzeu v Moravské Třebové. Pravděpodobně poslední nález, který máme doložen, zde byl učiněn v roce 1948, jednalo se o čtyři zuby nosorožce (do muzea byly uloženy roku 1949 pod evid. č. 7/49). Poté těžba pokračovala až do 70. let, ale další nálezy už hlášené nebyly. Nelze tedy rozhodnout, zda už bylo naleziště vyčerpáno, nebo prostě zájem o nálezy opadl. V současné době (2023) jsou sprašové profily zahrnuté a vytěžená plocha je částečně vybetonována nebo zastavěna výrobními a skladovacími objekty.